सायन्तनारुण सौकुमार्यम्

सुन्दरं शोभनं रम्यं
रमणीयं च सायंकालम् ।
हर्षोत्साहि सर्वेषां च
मनांसि नयनानि च ॥

वर्णविचित्रं गगनं दृष्टवा
बालः सर्व तुष्यन्ति ।
दृष्टुं सर्वं तस्य समीपं
विहङ्गाः विविधाः गच्छन्ति ॥

सायंकाले तु अम्बरकोणे
विलिखति प्रकृति वर्णचापं ।
रक्तं पीतं श्वेत चित्रं
नीलं शबलित दृश्याभ्याम् ॥

पूर्वाम्बरं लालयते
सूर्यबिम्बं नमस्कृत्य ।
उल्लासवेगेन लोकाः
स्वकर्मोन्मुखा भवन्ति ॥

प्रपञ्चप्रवृत्तिकारः
दिन रात्र कर्तृ रविः।
करोति निस्वार्थरूपं
नित्यकल्याण दमाम् ॥

प्रभातसन्ध्या समये
आह्लाददायकेन साकं।
विमुश्च निद्रानि स्वकीयं
श्यते विहङ्गजालम् ॥

स्पर्शनेन विकसन्ति
कमलानि विकसन्ति।
शाकपवदा कमलानि
दृष्ट इस्तीव स्पष्टम् ॥

देवनो गच्छति त्रिगाभक्ष्य मान्वथा
दुग्धं दर्वन्ति त्रै गोपालका:।
जलचक्रचालनं कुर्वन्ति बालका:
कुर्वन्ति चातका: हर्षयुक्ता ॥

तुषारबिन्तु पूरितं
काककोकिल कूजितं।
मयूरनृत्त पुलकितं
सुन्दरं सायंकालम् ॥

प्रतिनिमिषं सः वर्णविशेषः
नव्यं रूपं प्राप्नोति।
सायंकाले तु वर्णमनोहरं
हर्षोत्साहि सर्वेषां हृदयेन ॥

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).